

- Якими я хочу бачити працівників свого навчального закладу?
- Що я для цього буду робити? (Не за посадовими обов'язками, а за внутрішньою мотивацією – покликом Душі)
- Як я для цього буду змінюватися, вдосконалюватися, розвиватися?

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ З ОРГАНІЧНОЇ ХІМІЇ В МЕДИЧНОМУ КОЛЕДЖІ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ФАРМАЦІЯ»

*Л.З. Мандзюк, О.В. Боднарчук, А.О. Стецьків
м. Івано-Франківськ, Україна*

Органічна хімія є навчальною дисципліною в системі підготовки молодшого спеціаліста зі спеціальності «Фармація», яка разом з біохімією, фізіологією, фармакологією входить до фундаменту сучасної фармацевтичної освіти. Це одна з важливих природничо-наукових дисциплін, що вивчаються у фармацевтичних навчальних закладах та закладають базову підготовку для оволодіння фармацевтичною хімією, фармакогнозією, технологією ліків; сприяє формуванню цілісних уявлень щодо хімічних властивостей органічних сполук, їх фізіологічною дією та застосуванням.

Метою даної публікації є спроба поділитись критеріями оцінювання знань студентів з органічної хімії у медичному коледжі ІФНМУ за спеціальністю «Фармація».

На вивчення дисципліни, згідно з навчальним планом відводиться 135 год, з яких: 40 годин – лекції, 40 годин – практичні заняття, 55 годин - самостійна позааудиторна робота.

Під час вивчення теоретичного матеріалу значна увага приділяється питанням електронної будови функціональних груп, молекул, взаємному впливу атомів у молекулі, залежності властивостей сполук від їх електронної та просторової будови [1]. Засвоєння цих знань надає майбутньому фахівцю чітке уявлення про взаємозв'язок між будовою, синтезом і аналізом лікарських речовин.

Навчальний матеріал систематизовано згідно з класифікацією органічних сполук за функціональними групами, що дає змогу уникнути дублювання матеріалу і сприяє формуванню у студентів цілісних уявлень щодо хімічних властивостей органічних сполук. У всіх розділах з вивчення певного класу органічних речовин наведено реакції, які покладені в основу фармакопейних методів ідентифікації лікарських речовин; приклади застосування тієї чи іншої органічної речовини у фармацевтичній практиці.

Вивчення теоретичного матеріалу закріплюється на практичних заняттях, які мають основне спрямування на функціональний аналіз органічних речовин, що сприяє успішному засвоєнню матеріалу, а також формуванню професійних компетенцій та умінь відповідно до освітньо-професійної програми.

Для контролю вихідного рівня знань студентів застосовуються самостійні та тестовий контроль, які студенти виконують на практичних заняттях відповідно до розроблених методичних вказівок [2].

В якості самоконтролю студентам пропонується підготувати контрольні питання теми, розв'язати задачі і вправи. Самостійна робота студента є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять. Метою самостійної роботи студента є набуття додаткових знань, перевірка отриманих знань на практиці, вироблення фахових та дослідницьких вмінь та навичок [3].

Оцінка “відмінно” виставляється студенту за безпомилкове, чітке виконання практичних умінь та навичок, необхідних для здійснення певних задач діяльності, а також за повну ґрунтовну відповідь на теоретичні контрольні та додаткові запитання.

Оцінка “добре” виставляється студенту за несуттєві неточності виконання практичних умінь та навичок, необхідних для здійснення певних задач діяльності, а також за неповну відповідь на контрольні запитання.

Оцінка “задовільно” виставляється студенту за орієнтування в поняттях та

визначеннях з предмету, неповному виконанні практичної роботи та при неможливості формулювання власної думки при виконанні типових задач діяльності.

Оцінка “незадовільно” виставляється студенту за відсутність системних знань, відтворення навчального матеріалу на рівні розпізнавання, фрагментарно, неправильне розуміння законів, теорій, фактів, явищ, понять.

Представлена система оцінювання дає можливість викладачам постійно контролювати як в процесі навчання студенти засвоїли матеріал програми, коригувати його розуміння, сприяє більш якісному вивченню матеріалу дисципліни, підвищує зацікавленість студента, і, як наслідок, ефективність засвоєння матеріалу, робить процес оцінки знань та вмінь прозорим та доступним. Окрім того, існує неперервний зворотній зв'язок студент ↔ викладач, який дозволяє своєчасно змінювати і покращувати методику навчання.

Література

1. Черних В.П., Зименковський Б.С, Гриценко І.С. Органічна хімія: підручник / Під ред. В.П. Черниха. — 2-е вид., випр. і доп. — Х.: Вид-во НФаУ; Оригінал, 2007. — 776 с.
2. Сборник тестов по органической химии: учеб. пособие / Под ред. В.П. Черных. — Х.: Изд-во НФаУ; Оригінал, 2005. — 376 с.
3. Самостійна робота студентів: Метод. реком. для викладачів / В.П.Черних, Л.Г.Кайдалова, І.А.Зупанець, З.М.Мнушко, Т.В.Карамішева. — Х.: , Видавництво НФаУ; 1999. — 44с.

ОРГАНІЗАЦІЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ШКОЛЯРІВ

*Т.І. Марценюк
м. Полтава, Україна*

За останні роки змінилися погляди батьків на школу та їх вимоги щодо здобуття дітьми освіти. Батьки мають можливість вибирати ту школу, яка, на їх погляд, надає не тільки глибокі знання, а і виявляє здібності їх дітей, працює на перспективу. Тому у школі повинні працювати справжні інтелектуали, які здатні закласти основу для майбутнього професійного вибору учнів.

Проблему виявлення, розвитку й педагогічної підтримки здібних та обдарованих учнів, розкриття їхнього потенціалу вважаю однією з основних у нашій школі.

Обдаровані діти – майбутній цвіт нації, інтелектуальна еліта, гордість і честь України, її світовий авторитет, а тому перед кожним педагогічним колективом стоїть завдання спрямоване на забезпечення формування інтелектуального потенціалу нації шляхом створення оптимальних умов для всебічно обдарованої молоді . [3;с 3];

Задача номер один – створити привабливий імідж навчального закладу, щоб у дітей було бажання відвідувати школу з радістю і надією. Основою формування іміджу успішності є розуміння наступних положень:

- кожна дитина має задатки;
- кожна дитина прагне реалізувати свої здібності.

Здібності та задатки розвиваються та реалізуються при умові сприятливого зовнішнього середовища і сукупності внутрішніх потенцій. Обдарована дитина - це така дитина, що відрізняється від однолітків яскравими видатними здібностями, або має внутрішні передумови для високих досягнень, в тому або іншому виді діяльності. Під здібностями слід розуміти індивідуальні особливості, які дозволяють при сприятливих умовах успішно оволодівати діяльністю. **Обдарованість** — це своєрідне поєднання здібностей і особистісних якостей людини. Розвиток і виховання обдарованих дітей вирішує проблему формування творчого потенціалу суспільства. У розвитку творчих можливостей учнів велике значення має випереджальний характер навчання й виховання.[1; с 1];

Що потрібно для того, щоб вкласти в дитину уміння мислити, самостійно здобувати знання, самореалізовуватися? Потрібне усвідомлення педагогічним колективом пошуку оптимальних шляхів для формування іміджу школи через здійснення соціально-